

www.shahrvandonline.ir

صاحبانیتار: جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران

سرپرست: رامین قلی نژاد

دفتر مرکزی: تهران، فلکه دوم صادقیه- ابتدای بزرگراه محمدعلی جناح- کوچه شهید طاهریان، شماره ۲۴
کد پستی: ۴۴۹۵۶۱۰۷-۴۸۱۶۳۵۳۲-فکس: ۴۴۹۵۶۱۰۰
تلفن: ۰۲۱-۴۴۹۵۶۱۰۸

چاپ: هم‌میهن فارس - تلفن: ۴۶۸۹۶۳۳۰
شبکه توزیع فروش: شرکت نشر گستر امروز
تلفن: ۵۴۰۸۱۰۰۰

تلفن سازمان آگهی‌ها: ۰۲۱-۴۴۹۵۶۲۰۰
فکس: ۰۲۱-۴۴۹۵۶۱۰۷ | سامانه پیامکی: ۰۲۶۲۶۶۲۵۰۰

میتناق نامه اخلاق حرفه‌ای روزنامه شهروند را اینجا بخوانید

www.shahrvandonline.ir/convention

instagram.com/Shahrvand-Newspaper

یادداشت

اگر اجازه می‌دهید کمی خوشحال باشیم

فاطمه رجبی

روزنامه‌نگار

از وقتی یادم می‌آید دلم می‌خواست به استادیوم آزادی بروم؛ از شما چه پنهان که یک‌بار هم قاچاقی رفتم اما شد آن‌چه نیاید می‌شد، موقع بازی‌های ملی و البته بازی‌های استقلال عزیز دلم می‌خواست گزارشگر حتی اگر فردوسی‌پور بود، کمی ساکت باشد تا صدای استادیوم را بشنوم، چشم‌هایم را ببندم و توی دلم تاجایی که می‌توانم پرچم تکان بدهم، جیغ‌بکشم، جیغ بشنوم، اما از یک جایی به بعد دیگر فوتبال مهم نبود، نه این‌که اصلاً مهم نباشد اما آن قدر مهم نبود که هر روز استقلال جوان بگیرم و هر هفته جدول بازی‌ها را با تمام احتمالات بررسی کنم، چیزی که مهم بود «حقی» بود که تمام این سال‌ها فکر می‌کردم از من و بقیه زنان دریغ شده است، حقی که اگر به حق دار نرسد، اصلاً فوتبال و حواشی‌اش چه ارزشی می‌تواند داشته باشد؟ یک‌بار تا پای ورود به آزادی هم رفتیم، آن‌جا که یکی از نماینده‌های مجلس وعده داد که ماشین می‌آید ما چند روز نامه‌نگار را می‌برد داخل (بماند که وعده‌اش کلاً محقق نشد) اما این طوری نمی‌خواستیم، نمی‌خواستیم «ما چندنفرد» را «ببرند» داخل، می‌خواستیم همه ما برویم، همه زن‌هایی که پشت در مانده بودیم، فوتبال را و استادیوم را برای خودش نمی‌خواستیم، برای خود نمی‌خواستیم، پنجشنبه‌شش‌ب اما ماجرا طور دیگری پیش رفت. هیچ کدام‌مان خوشبین نبودیم اما سایت باز شد. توانستیم قانونی و با نام و نشان بلیت بخریم اما هنوز درحالی که کامیون کامیون قند توی دلمان خالی می‌شد، حمله را شروع کردند، از تلاش برای زیرسوال بردن شادی‌مان گرفته تا تحقیر آن‌چه که به دست آورده بودیم، از «چرا جایگاه محدود؟»، «چرا جدا از مردان؟»، «چرا بلیت‌فروشی بی‌خبر؟» گرفته تا «واقعاً استادیوم مسأله زنان است؟»، «واقعاً فکر می‌کنید اگر فیفا نبود، می‌توانستید؟»، «برای چیزی که در همه دنیا یک اتفاق عادی است، خوشحالی‌دید؟» بله از اولین ساعت‌های روز گروه یاس کار خودش را شروع کرد اما ما پشت در ماندیم و هل دادیم، مایی که تمام این مدت سعی کرده بودیم پیامان را لای در نگه داریم، حالا که هنوز پیامان لای در بود تا تعداد بیشتری بتوانند بروند داخل، جایگاه‌های بیشتری برای زنان باز شود، متهم شدیم به «تقلیل مطالبات زنان» به ضایت از «لطف قطره چکانی مردان»، نه این‌که این اتهامات تازه باشد، نه اتفاقاً از روزی که گفتیم ماهم می‌خواهیم بیایم روی آن سکوهای لعنتی بنشینیم، ما «حق» داریم روی آنها بنشینیم، اینها را می‌شنیدیم اما در این روز به‌خصوص که خیلی‌هایمان از ذوق اشک ریخته بودند، خیلی‌هایمان ناباورانه تصویر بلیت‌شان را روی شبکه‌های اجتماعی می‌گذاشتیم، این کنایه‌ها یک طور دیگری زخم می‌زدند، البته زخم‌شان چنان کاری نبود که شادی‌مان را ازایل کند، ما به همین حداقل قانع نبودیم اما خوشحال بودیم و این خوشحالی را کسی نمی‌توانست از ما بگیرد اما ای کاش آنها می‌گذاشتند همین یک روز را بدون شنیدن زمزمه‌های یأس‌شان بگذرانیم، همین یک روز را از شادی‌مان شاد می‌شدند و صبر می‌کردند که ببینند آیا بعد از آن دست‌از مطالبه می‌کشیم یا نه. کاش همین یک روز را امان می‌دادید دوستان.

اگر احساس خواب به شما دست داد در مکان امنی مانند پارکینگ‌های جاده‌ای، خودرو را متوقف کنید و از توقف در شانه بزرگراه خودداری کنید.

علی لاریجانی:

از ایجاد نظام امنیتی جدید در منطقه استقبال می‌کنیم

رئیس مجلس شورای اسلامی در مصاحبه‌ای با شبکه تلویزیونی الجزیره با تأکید بر این‌که هیچ ابتکاری در عرصه سیاست خارجی از آمریکایی‌ها ندیدیم، از ایجاد نظام امنیتی جدید در منطقه استقبال کرد و گفت: «مسئله امنیتی منطقه باید با مشارکت کشورهای منطقه حل شود و کشورهای دیگری به جهت دخالت نکنند، کشورهای بزرگ تنها مسأله‌ی ما سازند، اما امنی نتوانند تبعات آن را حل کنند، بنابراین هر چه کشورهای منطقه با هم تصمیم بگیرند و نظام امنیتی در منطقه ایجاد کنند، به نفع تمامی آنهاست. این موافق استراتژی جمهوری اسلامی ایران و همچنین نشانه این است که ما به دنبال جنگ نیستیم، بلکه به دنبال ایجاد فضای برادرانه هستیم و دیگران در منطقه آشفتگی ایجاد کردند؛ ما از ایجاد نظام امنیتی جدید در منطقه استقبال می‌کنیم و آن را بیگیری خواهیم کرد.»

اعلام اسامی ۵۴ بنای آماده واگذاری توسط صندوق بهره‌برداری از بناهای تاریخی حاشیه‌هایی را به دنبال داشت

زلزله در خانه‌های تاریخی

«اردشیر اروچی در گفت‌وگو با «شهروند»: مشکل فعلی ما عدم نظارت بر واگذاری‌ها و در مرحله بعد عدم نظارت بر بنایی است که واگذار می‌شود

شهر	اسامی بناهای تاریخی آماده‌واگذاری
اصفهان	خانه بهشتیان، خانه بدالهی، حمام شیخ‌بهبایی و خانه‌مغنی
ایلام	قلعه کنگانچم
خورموج	عمارت کمندی، عمارت فیهی، قلعه محمدخان دشتی
بوشهر	عمارت گلشن
تهران	خانه جلال آل احمد
بهبهان	قلعه صدرسه خیر آباد
دزفول	خانه تیزنو و خانه سوزنگر
تبریز	حمام نوپور، خانه نقه‌الاسلام، خانه پروین اعتماسی، خانه علوی و خانه امیر پرویز
اراس	مجموعه کر دشت
استان آذربایجان شرقی	کاروانسرای گویچه‌پنل هریس
استان خراسان رضوی	حمام قدمگاهکیشابور
استان سمنان	عمارت حشمت‌اللهشکر و آب‌انبار سرخه
قزوین	حمام تنکابنی، خانه زنگلی و اسدی، خانه میران زاده و خانه خنطیعی
سندج	منزل جواهری و عمارت خسروآباد
کرماتشاه	خانه زرشکیان
کرمان	خانه غفاری
گرگان	خانه فاطمی و خانه میرشهیدی
سیاهکل	کاروانسرای تی تی
رشت	هتل ایران
تالش	حمام میران (آق اولر)
لاهیجان	خانه صادقی
بروجرد	خانه ابوالقاسم پور، خانه غروی، خانه کشفی، خانه بزرگمهری، خانه ایران پور و خانه مستجاب‌الدعوه
روستای استغدان کمبجان	قلعه بهداری
بابل	خانه جنجفی
آمل	خانه‌های شافعی، عبادی و قریشی
یزد	خانه کاشفی و کارزونی
استان همدان	کاروانسرای فرسفیج

خود جلال آل احمد بوده و نه محل تولد او، بلکه خانه‌ای است که جلال و شمس آل احمد و بعدها دیگر جوانان فامیل، از جمله خود من، دوره کودکی و نوجوانی‌مان را در آن جا گذرانده‌ایم.

واگذاری صندوق احیاء و بهره‌برداری از بناهای تاریخی و فرهنگی منتشر کرد و در اطلاعیه‌ای نوشت که «صندوق احیاء آثار تاریخی به منظور افزایش مشارکت عمومی، توسعه فضای رقابتی، ارتقای سطح شفافیت و تنویر افکار عمومی در واگذاری‌های تشکیلات متبوع، فهرست ۵۴ بنای آماده واگذاری را اعلام کرده است.» این بناهای قابل واگذاری قرار است توسط معاونت میراث فرهنگی کشور ارزیابی قرار شوند تا پس از آن وارد مرحله واگذاری به بخش خصوصی شوند و آگهی مزایده نیز به همراه جزئیات واگذاری این بناها به‌زودی از طریق درج در روزنامه‌های کثیرالانتشار به اطلاع عموم خواهد رسید. در لیستی که صندوق احیاء راه داده است، خانه‌هایی از شرق تا غرب و شمال و جنوب کشور قرار دارد؛ در این لیست هم می‌توان نام عمارت گلشن بوشهر را دید و هم هتل ایران رشت را. هم حمام قدمگاهکیشابور جزو این ۵۴ خانه است و هم عمارت خسروآبادسندج.

اما قرار گرفتن خانه جلال آل احمد در این لیست از جمله مواردی است که حاشیه‌هایی به دنبال داشته است. محمدحسین دانایی، خواهرزاده زنده‌یاد جلال آل احمد در انتقادی به این واگذاری به ایسنا گفته که «خانه سیمین و جلال در سال ۱۳۳۲ توسط مرحوم آل احمد در محله دزاشیب تهران ساخته شد، تا سال ۱۳۹۰ مورد استفاده همسرش خانم سیمین دانشور بود و پس از فوت ایشان توسط ورثه به شهرداری تهران فروخته شد و در حال حاضر هم به صورت یک نهاد فرهنگی عام‌المنفعه تحت عنوان «خانه-موزه سیمین و جلال» مورد بهره‌برداری است و هیچ ربطی هم به سازمان تازه وزارت‌شده میراث‌فرهنگی و صندوق احیاء و بهره‌برداری از بناهای تاریخی و فرهنگی ندارد که بخواهند راجع به آن تصمیمی بگیرند»

اروچی می‌گوید که راه‌اندازی این صندوق می‌توانست و می‌تواند به نفع میراث فرهنگی ما باشد؛ میراثی که می‌تواند در صورت عدم رسیدگی و مرمت به راحتی ویران شود. «مشکل فعلی ما عدم نظارت بر واگذاری‌ها و در مرحله بعد عدم نظارت بر بنایی است که واگذار می‌شود. آن زمان فرمان‌بر این بود که هر سه ماه یک‌بار تیم‌هایی به صورت سرزده به بناها سر بزنند و ببینند تا بنا آسیبی ندیده نباشد که نمی‌دانم الان این اتفاق می‌افتد یا خیر.»

به گفته مدیرکل سابق دفتر آمار و برنامه‌ریزی سازمان میراث فرهنگی اگر نظرات اتفاق نیفتند، این واگذاری‌ها اصلاً صحیح نیست. «در سال‌های بعد و با تغییر مدیریت متأسفانه به دنبال منابع و تسهیلات جهانی هم رفتیم که این اتفاق خواهد گرفت و این هم به نفع میراث فرهنگی کشور بود. می‌توانستیم

از کنار این تسهیلات به افراد وام پرداخت کنیم و کارشان را راحت‌تر کنیم.» او می‌گوید که چنان‌چه ناظران میراث فرهنگی کارشان را به درستی انجام دهند، کار صندوق احیاء هم به درستی انجام خواهد گرفت و این هم به نفع میراث فرهنگی کشور است.

همه چیز مان به همه چیز مان می‌آید

محفظه‌های منجمدتان کرده باشند و پس از ۴۰ سال، یختان آب شده باشند و مدعیان روشنگری و فعالان سیاسی کوچ کرده امروز را با این فاصله ۴۰ ساله ببینید. چه تصور خواهید کرد اگر ببینید که یکی به دامان همان امپریالیسم آویخته و از وزارت خارجه آن رسماً پول می‌گیرد (همان امپریالیسمی که همچنان در جهان کشتار می‌کند و سلاح می‌فروشد و سرکوب می‌کند و از گستر حمایت می‌کند، فقط به این بهانه که اینها دوستان ما هستند و از ماسلحه می‌خرند) و کار به جایی می‌رسد که از فرط آبروریزی، همان وزارت خارجه اعلام می‌کند که پرداخت میلیون‌دلاری این مدعیان مبارزه سیاسی را قطع کرده است. یا آن دیگری که وقتی ایران بود و در روزنامه‌های مشغول؛ حرف و حدیث پیرامونش آن قدر جسبناک، که همه به هم هشدار می‌دادند که مراقب باشند و از او حذر کنند و وقتی از ایران می‌رود و بعد سال‌ها این در و آن در زدن، به ناگاه می‌شود کارشناس شبانه‌روزی جهان عرب و برایش در لندن روزنامه می‌خرند و یک‌شبه تحلیلگر رخدادهای خاورمیانه می‌شود. یا آن یکی که با همه استعدادی که

داشت، وقتی این‌جا بود، مثل پاندول ساعت از چپ به راست می‌رفت و می‌آمد و حالا در یک مانور به غایت سکولار و روشنفکرمانانه، تلویزیونی اینترنت‌نشان را برای مرتجع‌ترین حاکمیت ۸۰سال اخیر جهان راه‌اندازی و مدیریت می‌کند و در موضعی حق‌به‌جانب، درست در نقطه مقابل فعالان پیشین، فلسطین را متجاوز و اسرائیل را مظلوم و آن را که می‌میرد تروریست و آن را که می‌کشد، پایبند به دموکراسی تصویری می‌کنند و ما مردم عادی، حیرت‌زده تماشای می‌کنیم که این دیگر چه جورش است؟ آن از حیرت‌هایی که از رشوه‌های نجومی ایجاد شده و دستورهایی پیگیری مکرر که از فرط مکرر شدن، یادمان می‌رود که چه به چه شده با یک عالم نجومی‌های دیگر که کار از دست منجمان هم در رفته و این از کنشگران سانتی‌مانتال و حقوق‌بگیر و آویزان به ارتجاع منطقه و رسماً واجب‌بگیر امپریالیسم و مشوق و مدافع تحریم این مردم. یاد این جمله معروف ناصرالدین شاه افتادم که بعد از ترور توسط میرزا رضا کرمانی، در دربار قاجار معروف شد به «سناه شهید» که می‌گفت «به راستی که همه چیز مان به همه چیز مان می‌آید.»

نظرات دولت در لایحه «امنیت بانوان در برابر خشونت» اعمال می‌شود

مقصومه ابتکار، معاون زنان و خانواده رئیس‌جمهوری در رابطه با همکاری این معاونت با قسوه قضائیه در خصوص تدوین لایحه «صیانت، کرامت و تأمین امنیت بانوان در برابر خشونت» گفت: «در ابتدای روند بررسی با قوه قضائیه در ارتباط بودیم، اما ماه‌های آخر شاید بیشتر در درون خود قوه قضائیه نظرات و تفاسات دیدگاه‌هایی بود که در نهایت تغییراتی را که مدنظرشان بود اعمال کردند.» او همچنین در پاسخ به این سوال که آیا پیش‌بینی شده که لایحه مقصوده به قسوه قضائیه برگردد، گفت: «دیگر بازگشتی وجود ندارد؛ آنها نظراتشان را اعلام کردند و باید در حوزة قضائی این نظرات پیگیری شود، اما در بخش‌هایی که مرتبط با خود دولت است، طبعاً نظرات دولت اعمال خواهد شد.»

پول‌های کثیف می‌تواند در تعیین سر نوشت انتخابات اثر گذار باشد

محمدجواد کولیوند، رئیس کمیسیون شوراها و امور داخلی مجلس، درباره نقش پول‌های کثیف در انتخابات گفت: «در مورد نقش پول‌های کثیف در انتخابات باید گفت پول‌های کثیف در همه دنیا می‌چرخد و در مواد مخدر و باندهای متعدد قاچاق کالا هم وجود دارد و بخشی از آن - که البته میزانش مشخص نیست و باید آن را برآورد کرد - ممکن است به انتخابات سرریز شود و قطعاً می‌تواند در تعیین سر نوشت انتخابات تأثیر گذار باشد.» او در ادامه افزود: «فردای هم هستند که از این موضوع سوءاستفاده می‌کنند. البته ما قانون مبارزه با پولشویی و قانون مبارزه با کالای قاچاق و گمرکات را داریم و در صورتی که احساس شود دستگاه‌های نظارتی و اطلاعاتی باید نظارت‌ها را بیشتر کنند تا جلوی بریز و پیاش‌ها و هزینه‌های خارج از عرف نامردهای انتخاباتی را بگیرند، باید این اتفاق بیفتد.»

۳۰ درصد مدارس کشور نیاز به نوسازی دارند

مهرالله رشخانی‌مهر، رئیس سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس کشور با اشاره به این‌که امروز ۳۰ درصد مدارس کشور به تخریب، بازسازی و نوسازی نیاز دارند، بیان کرد: «۷۰ درصد مدارس غیرمقاوم و ۳۰ درصد مدارس هم تخریبی هستند؛ بیشترین مدارس تخریبی در تهران، خراسان رضوی، گیلان، خوزستان و سیستان و بلوچستان و همچنین بیشترین مدارس نیازمند مقام‌سازی در استان‌های تهران، آذربایجان شرقی، اصفهان، فارس و خوزستان قرار دارند.» او در ادامه افزود: «زسال ۹۶ تا ۹۸ به میزان یک هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان ردیف اعتبار دولتی برای اجرای شش پروژه‌های مشارکتی بود، خوشبختانه در سال ۹۵ میزان تخصیص ردیف دولتی این پروژه‌ها صد درصد، سال گذشته ۱۱۰ درصد و در سال جاری نیز صد درصد بود.»

موج تازه تخریب غیر مجازها

این‌طور که از خبرها برمی‌آید، برخورد با ساخت‌وساز ویلاهای غیر مجاز ادامه دارد و دیروز خبر رسید که چهار ویلای لوکس غیرمجاز به ارزش تقریبی ۱۲ میلیارد ریال در اراضی کشاورزی روستای گذرخانی فیروزکوه با دستور دادستان این شهرستان تخریب شده است. جالب این‌که طبق گفته‌های مسئول امور اراضی جهاد کشاورزی فیروزکوه این ویلاها قبلاً یک بار در مرحله پیش‌سازی تخریب شده بودند اما مالکان دوباره روی خرابه‌های ویلاهای قبلی اقدام به ساخت ویلا کرده بودند که باز هم چیزی جز خرابه از ویلاهای‌شان باقی نمانده است. از طرف دیگر ویدیویی از تخریب چند ویلای غیرمجاز میلیاردی در منطقه زربند بخش رودبار قصران شهرستان شمیرانات هم با استقبال مخاطبان رسانه‌ها مواجه شده و ویدیویی که نشان می‌داد تخریب‌کننده‌ها آن‌طور که بعضی از منتقدان می‌گویند به خراب کردن بخشی دیوار و بنا ضایت نمی‌دهند و مکرر به تخریب کل ساختمان ویلاهای غیرمجاز بسته‌اند.